

Den tanken ligger nära till hands: hvarföre utnämner icke Kongl. Maj:t gamla officerare till tullförvaltare? Jo, helt enkelt därför att officerarne, om de placeras vid tullstaten, icke kunna få någon tullskrifvare, som förrättar tjensten, och sjelfve äro de dertill oförmögne.

På grund af hvad jag nu haft äran andraga, får jag anhålla, det Riksdagen behagade till Kongl. Maj:t aflåta underdånig skrifvelse, med underdånig anhållan det Kongl. Maj:t för framtiden måtte tillåta General-poststyrelsen att sjelf utnämna alla sina tjenstemän, eller ock att Kongl. Maj:t endast utnämner den till posttjensteman, som har General-poststyrelsens förord såsom det vanligen sker inom Tullverket.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

C. J. Kjellman,
från Jönköpings län.

N:o 62.

Af Herr C. J. Kjellman från Jönköpings län: Om skyldighet för emigranter att erlägga en särskild utflyttningsafgift.

Under loppet af de sednare åren, då Försynen gifvit oss rika skördar, hvarigenom handeln och industrien på ett förvånande sätt utvecklats sig, fabriker inrättats det ena efter det andra och jernvägsbyggnaden sträckt sig till de flesta provinser inom riket, skulle man med skäl kunnat antaga att emigrationen derigenom

Bih. till Riksd. Prot. 1873. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 6 Häft.

borde minskats; så har likväl icke varit händelsen — i stället för att emigrationen borde aftaga, har den snarare ökats — dock, hvarje individ eger ju full frihet att söka sin utkomst hvar den anser det vara förmånligast, så att häremot kan visserligen ingenting vara att anmärka, men då Svenske undersåten, vid mogen ålder, lemna vårt fädernesland, för att söka sin lycka i en annan verldsdel, har han eller hon dels åtnjutit fri undervisning vid våra undervisningsverk och dels skydd af våra lagar, hvilket allt staten får underhålla; och dristar jag därför föreslå, att Riksdagen täcktes bestämma:

att hvarje man, vid fyllda 17 år och hvarje qvinna vid samma ålder, böra, när de önska lemna Sverige, erlægga till Kronan, den förre *ett*hundra och den sednare *femtio* riksdaler, allt riksmünt, såvida icke den blifvande emigranten af vederbörande kronofogde eller pastor kan styrka sin fattigdom och oförmögenhet att nämnda summa erlægga.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1873.

C. J. Kjellman,
från Jönköpings län.
